

Proces verbal de soluţionare a contestaţiilor la baremul de corectare a lucrării scrise din cadrul examenului de licenţă la disciplina *Drept civil şi Drept procesual civil*

1. Grila nr. 1, contestată de un singur student.

Prin contestaţie se invocă faptul că, în opinia contestatorului răspunsul de la litera c) conţine o formulare interpretabilă, deoarece nu ar rezulta clar că exclude doar drepturile nepatrimoniale neprevăzute de lege sau şi drepturi patrimoniale. Raportat la formularea generală din enunţul iniţial, "termenele de decădere pot fi", interpretarea nu poate fi decât în sensul excluderii oricăror alte termene de decădere.

Prin urmare contestaţia va fi respinsă.

2. Grila nr. 2, contestată de 11 studenţi.

Prin contestaţiile formulate se invocă faptul că răspunsul de la literela b) ar fi greşit, prin raportare la dispoziţiile art. 1213 C. civ., fie pentru că nu *erransul* ci cealaltă parte poate adapta contractul fie pentru că la adaptare nu este nevoie de acordul celeilalte părţi. Contestatorii au interpretat greşit întrebarea, răspunsul fiind corect tocmai datorită celor două argumente din contestaţii, pentru că dacă cealaltă parte (adică nu cel în eroare) îşi dă acordul pentru adaptarea contractului (o singură voinţă), cel aflat în eroare execută contractul aşa cum l-a înţeles.

Prin urmare contestaţia va fi respinsă.

3. Grila nr. 5, contestată de 38 de studenţi.

Prin contestaţiile formulate se invocă faptul că răspunsul de la litera c) ar fi greşit, fie pentru că există o diferenţă de regim juridic pentru imobilele înscrise în Cartea funciară (art. 919 alin. 3), fie pentru că întreruperile anormale reprezintă o stare de fapt, care ar trebui dovedită pentru a considera că posesia nu este utilă, fie pentru că în materie de bunuri mobile art. 937 C. civ. ar prevede că posesia produce efecte chiar dacă nu este utilă. În primul rând, indiferent de aprecierile din materialele bibliografice cu privire la dificultatea sau sarcina dovedirii unei stări de fapt, răspunsul la grilă vizează ipoteza unei stări de fapt dovedite la care trebuie aplicată soluţia corectă. În al doilea rând, întrebarea trebuie analizată în concret, dacă în situaţia în care posesia este

exercitată cu intermitențe poate opera prezumția de proprietate. Chiar dacă motivele sunt diferite prezumția nu poate opera nici în materie mobilă nici în materie imobiliară (fie că sunt imobile înscrise în C.F. sau nu). În fine, nu constituie un argument trimiterea la textul aplicabil efectelor posesiei în stabilirea priorității la dobândirea proprietății, art. 937 C. civ. nu are legătură cu prezumția de proprietate, este o problemă de opozabilitate, care se tranșează instantaneu prin preluarea bunului în posesie, nu se poate discuta de intermitențe.

Prin urmare contestația va fi respinsă.

4. Grila nr. 7, contestată de un singur student.

Prin contestație se invocă faptul că, în opinia contestatorului răspunsul de la litera b) ar fi greșit, pentru că ar putea exista situații în care părțile contractante să prevadă că nu operează renunțarea la uzufruct decât cu acordul nudului proprietar. Însă întrebarea din grilă vizează ipoteza generală, regula (nu conține formularea întotdeauna), cuprinsă la art. 746 alin. (1) lit. d) cod civil, aplicabilă și în materie contractuală.

Prin urmare contestația va fi respinsă.

5. Grila nr. 8, contestată de un singur student.

Prin contestație se invocă faptul că, în opinia contestatorului răspunsul de la litera a) ar fi greșit, în ciuda dispozițiilor exprese ale art. 586 alin. (2) C. civ., pentru că utilizarea formulării "întotdeauna" ar face ca ipotezele în care "buna credință a autorului ar fi constatată judiciar" să determine soluția contrară. O astfel de constatare, sau altele similare, ar duce ipotezele respective în afara ipotezei vizată de întrebare, încălcarea conștiinței a autorizației de construire, a cărei soluție este reglementată expres.

Prin urmare contestația va fi respinsă.

6. Grila nr. 10, contestată de 3 studenți.

Prin contestațiile formulate se invocă faptul că răspunsul de la litera b) ar conține o formulare neclară, termenul "temei legal" fiind interpretat și în sensul de fundament juridic. De asemenea se invocă faptul că precizarea sensului termenului "temei legal" a fost făcută într-o singură sală. În primul rând, sub aspect procedural, nu a fost o precizare a comisei de licență ci un răspuns la o

întrebare din sală, astfel că nu se impunea a se comunica întrebarea şi răspunsul şi la cealaltă sală. În al doilea rând, răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri, respectiv răspunderea comitentului pentru fapta prepusului sunt două forme de răspundere reglementate distinct, cu regim juridic distinct determinat de particularităţile fiecărei forme de răspundere.

Prin urmare contestaţia va fi respinsă.

7. Grila nr. 11, contestată de un singur student.

Contestatorul apreciază că varianta b) este greşită, deoarece în opinia contestatorului gestiunea şi a intereselor altuia alături de propria afacere ar putea viza doar o afacere comună. Pe lângă faptul că ipoteza de la întrebarea b) vizează şi aceste situaţii nicio prevedere nu împiedică aplicarea regimului gestiunii de afaceri atunci când gerantul lucrează şi în interes propriu.

Pentru aceste motive contestaţia se respinge.

8. Grila nr. 12, contestată de 16 studenţi.

Unii contestatori apreciază că răspunderea pentru ruina edificiului nu ar face parte din tematica examenului de licenţă deoarece ar fi o răspundere tratată distinct de răspunderea pentru lucruri în bibliografia indicată. Însă răspunderea pentru ruina edificiului este o formă specială a răspunderii pentru lucruri (L. Pop, p. 405), secţiunea Codului civil unde este reglementată având denumirea **Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de animale sau de lucruri**. Prin urmare răspunderea pentru ruina edificiului face parte din tematică, fiind o formă a răspunderii pentru lucruri, reglementată la secţiunea dedicată răspunderii pentru lucruri din Codul civil.

Alţi contestatori apreciază că răspunsul la litera a) nu ar fi corect deoarece nu ar răspunde întotdeauna proprietarul, fiind şi situaţii în care alături de proprietar ar trebui să răspundă şi arhitectul (solidar). Existenţa (eventuală) a unui codebitor solidar nu face ca răspunderea să nu aparţină proprietarului (indiferent împotriva cui se îndreaptă victima), astfel că, din această perspectivă, proprietarul răspunde întotdeauna.

Problema reparaţiilor care cad în sarcina uzufructuarului / nudului proprietar vizează relaţiile dintre aceştia, nu au legătură cu răspunderea faţă de terţe victime pentru ruina edificiului. În fine afirmaţia că nudul proprietar nu este proprietar este lipsită de suport legal sau raţionament juridic.

Pentru aceste motive contestaţia se respinge.

9. Grila nr. 14, contestată de 4 studenți.

Unii contestatori apreciază că întrebările din grilă ar excede tematicii fie că ar viza reguli de la solidaritatea pasivă fie că ar viza o chestiune de subrogație legală. Însă întrebarea de la litera b) vizează o formă de subrogație personală, simplul fapt că vizează o ipoteză de codebitori solidari nu înseamnă că se aplică alte reguli, suplimentare, de la solidaritatea pasivă.

Unul dintre contestatari apreciază formularea de la litera c) interpretabilă deoarece formularea "de principiu" nu ar exclude ipotezele prevăzute expres în care s-ar putea refuza plata. Însă o astfel de formulare duce tocmai la regula generală de la art. 1608 alin. (1) C. civ.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

10. Grila nr. 16, contestată de 2 studenți.

Prin contestațiile formulate se apreciază formularea de la litera a) nu ar fi corectă deoarece fie ar adăuga la textul legal, iar neexecutarea obligațiilor de către promitentul cumpărător ar putea fi justificată, fie că nu ar fi acoperite toate situațiile în care neexecutarea ar fi justificată. Contestatorii interpretează greșit întrebarea, care, tocmai pentru a ușura răspunsul, vizează doar ipoteza în care beneficiarul și-a executat obligațiile.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

11. Grila nr. 20, contestată de 2 studenți.

Contestatorii apreciază că întrebările din grilă ar excede tematicii pentru că în formularea de la litera a) se face referire la o dispoziție prin testament. Însă întrebarea vizează exclusiv regimul juridic al drepturilor soțului supraviețuitor care ține de devoluțiunea legală a moștenirii.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

12. Grila nr. 22, contestată de un singur student.

Contestatorul apreciază că varianta b) este greșită, deoarece în opinia contestatorului instanța nu încuviințează din oficiu probe ci dispune administrarea unor probe. În raport cu formularea din întrebare, "numai la cererea ...", este evident că se pot dispune și din oficiu nu doar la cerere.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

13. Grila nr. 25, contestată de un singur student.

Contestatorul apreciază că varianta a) cuprinde o contradicție deoarece face vorbire de lipsa citării, deși ipoteza grilei are în vedere procedura de citare îndeplinită. Însă întrebarea vizează lipsa citării la termenul anterior.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

14. Grila nr. 27, contestată de un singur student.

Contestatorul apreciază că varianta a) este greșită, deoarece în opinia contestatorului ipoteza apelului împotriva încheierii prin care a respins o cerere de recuzare nu poate exista în practică. Însă chiar contestatoarea arată că încheierea poate fi atacată odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza, iar în ipoteza unei hotărâri susceptibile de apel încheierea va fi cercetată în apel.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

15. Grila nr. 28, contestată de 2 studenți.

Contestatorii apreciază că varianta a) este corectă, deoarece copilul are dreptul de a beneficia de o soluționare cu celeritate a cauzelor care îl privesc. Contestatorii confundă ordinea soluționării cauzelor în ședința publică cu celeritatea la soluționarea cauzei..

Pentru aceste motive contestația se respinge.

16. Grila nr. 29, contestată de 8 studenți.

Unii contestatori apreciază că răspunsul de la litera b) ar fi incorect sau interpretabil în ceea ce privește sancțiunea nulității absolute. Însă formularea de la litera b) vizează textul art. 178 alin. (5) referitor la actele de procedură deja efectuate a căror nulitate este cunoscută (se subînțelege), iar ipoteza de la art. 178 alin. (1) reprezintă cadrul general de soluționare al oricăror nulități absolute procedurale. Exemplul de la curs menționat nu vizează neapărat o nulitate absolută care se invocă împreună cu alte nulități, ci una care se invocă distinct.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

17. Grila nr. 30, contestată de 2 studenți.

Contestatorii apreciază că formularea de la litera b) ar fi neclară, deoarece face referire la instanțele aflate în conflict, însă continuarea ”corespunzătoare secției tribunalului”, adică nu celelalte instanțe, înlătură orice fel de neclaritate.

Pentru aceste motive contestația se respinge.

Conf. Dr. Serban Diaconescu